

მოწოდებულ იქნას საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მიერ შემუშავებული და ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მიერ ხელმოწერილი დამხმარებლის ახალი წესის, ფასებისა და პირობების შესახებ.

(საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის დადგენილებიდან „ახალდებული ნაპარბისა და მტს-ების მუშაობის ნატურალურების გაუმჯობესების შესახებ, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების დამზადების ახალი წესის, ფასებისა და პირობების შესახებ“).

საბარტოვო კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმისა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს მიერ შემუშავებული და ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მიერ ხელმოწერილი დამხმარებლის ახალი წესის, ფასებისა და პირობების შესახებ.

ამხანაგ ნ. ს. ხრუშჩოვის მოხსენება საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის 1958 წლის 17 ივნისის

თანამდებრივ პირობებში უპირატესად საჭიროა დაწესდეს მანქანების, მოწყობილობების, საწვავის, მინერალური სასუქების სწორი ერთობიანი სახელმწიფო ფასები, რათა აღდგინდეს სამართლიანობა კოლმეურნეობების მიმართ, როგორც სოციალისტური საწარმოების მიმართ, მატერიალურად დევიანტრესით ისინი ტექნიკის შექმნით, ჩვენი ეკონომიკური პოლიტიკის მიზანის სურდა იყოს, რომ კოლმეურნეობებმა დაუცხრომლად იბრძოლონ ტექნიკური პროგრესისათვის, შეცვალონ ძველი ტექნიკა ახალი, უფრო სრულყოფილი ტექნიკით, რადგან მხოლოდ ამ გზით შეგვიძლია გადავიყვაროთ მთავარი ამოცანა — გავაძლიეროთ შრომის ნაყოფიერება და შევამციროთ დამხმარებელი პროდუქციის ერთეულის წარმოებაზე სოფლის მეურნეობაში.

ეს საკითხები ამჟამად განსაკუთრებით საჭიროა უნდა ხდებოდეს, რადგან მანქანები და სამრეწველო წარმოების სხვა ნაწილობრივი ნაწილები უფრო მეტ ხვედრით წონას დაიკავენ კოლმეურნეობათა ეკონომიკაში, ვიდრე წინათ, როცა არ წარმოებდა კოლმეურნეობებისათვის ტრანსპორტისა და სასოფლო-სამეურნეო მანქანების მიყიდვა, როცა საკოლმეურნეო წარმოებას მტს-ების ტექნიკა უწევდა მომსახურებას. თუ წინათ სასოფლო-სამეურნეო მანქანების მთლიანი საცალო ფასების საკითხს პარტიულ-საბჭოთაო მნიშვნელობა არ ჰქონდა, კოლმეურნეობებისათვის, ახლა, როცა კოლმეურნეობებზე ყველა მანქანას ყიდულობენ, მდგომარეობა ძირფესვი იცვლება. მანქანების მაღალი საცალო ფასების შენარჩუნებას შეუძლია უარყოფითი გავლენა მოახდინოს კოლმეურნეობათა ეკონომიკაზე, შეუძლია შეაფერხოს ახალი ტექნიკის დანერგვა სოფლის მეურნეობაში.

ეს სრულად არ ნიშნავს იმას, რომ სახელმწიფომ კოლმეურნეობებს სასოფლო-სამეურნეო ტექნიკა უნდა მისცეს ამ ტექნიკის თვითღირებულებაზე უფრო იაფად, ისე იგი ხარალოდ. ტექნიკა უნდა მიეყიდოს კოლმეურნეობებს იმ ფასებში, რომლებშიც გათვალისწინებულია ამა თუ იმ მანქანის წარმოების არა მარტო თვითღირებულება, არამედ სიცოცხლის, რომ საჭიროა დატარდება გავრცელებული სოციალისტური აღწარმოებისათვის, ჩვენი მრეწველობის შემდგომი სრულყოფისათვის, ახალი თანამედროვე ტექნიკის წარმოების გაძლიერებისათვის. ამას კოლმეურნეობები უმჯობესად სწორად გააგებენ.

სასოფლო-სამეურნეო მანქანებისა და მრეწველობის სხვა ნაწილობრივი ნაწილები უნდა იყოს სახელმწიფო ფასების შემო-

ღების საკითხის დაყენების შედეგად ჩვენი საბჭოში და სამეურნეო ორგანიზაციის, სამრეწველო საწარმოთა ხელმძღვანელები უფრო მეტად იბრძოდნენ სასოფლო-სამეურნეო მანქანებისა და სასოფლო-სამეურნეო წარმოების განვითარებისათვის საჭირო სხვა ნაწილობრივი თვითღირებულების შემცირებისა და ხარისხის გაუმჯობესებისათვის.

ჩანს, უნდა მოვიფიქროთ და გადავიკრათ ავტომანქანების, ტრანსპორტის, სასოფლო-სამეურნეო მანქანების, მათი სათადარიგო ნაწილების ფასების საკითხი. ამ შემთხვევაშიც საჭიროა ერთიანი სახელმწიფო ფასები როგორც კოლმეურნეობებისათვის, ისე სახელმწიფო საწარმოებისა და ორგანიზაციებისათვის. აგრეთვე მიზანშეწონილი იქნება, რომ ნაფთობპროდუქტების (გარდა ავტობენზინისა) რეალიზაცია სოფლის მეურნეობისათვის ხდებოდეს საბითუმო ფასებში, რომლებიც ამჟამად მოქმედებს სამრეწველო საწარმოების, მტს-ებისა და საბჭოთა მეურნეობებისათვის, ხოლო ავტობენზინი როგორც სახელმწიფო სასოფლო-სამეურნეო საწარმოებს, ისე კოლმეურნეობებს თვითღირებულების ერთიანი საცალო ფასებში, რომლებიც წესდება ჩვენი ქვეყნის ვაჭრეული საბაზრებისათვის.

ახლა, როცა წესდება ზონების მიხედვით ღირებულებული ერთობიანი ფასები კოლმეურნეობებში დამხმარებელი სოფლის მეურნეობის პროდუქტებისა, ჩვენში შეიქმნა იმის ობიექტური შესაძლებლობა, რომ გვეზივნეს აგრეთვე მრეწველობის იმ ძირითადი საქონლის ერთიანი ფასები, რომლებიც საჭიროა სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში.

ის, რომ საჭიროა დაწესდეს სასოფლო-სამეურნეო მანქანების, სატვირთო ავტომობილების, მათი სათადარიგო ნაწილების, ნავთობპროდუქტების, მინერალური სასუქებისა და კონცენტრირებული საკვების ერთიანი ფასები, იმითაც არის განპირობებული, რომ მრეწველობასთან ურთიერთობაში თანაბარი ეკონომიკური პირობები იქნებოდა როგორც საბჭოთა მეურნეობებსა და სარეზინო-ტექნიკურ სასაფურსებს, ისე კოლმეურნეობებს. მის არ გათვალისწინებულს მიუხედავად, რომელიც ხარჯებს და ამავე დროს გააძვირებს მრეწველობისა და სოფლის მეურნეობის ურთიერთობას, გააძვირებს და ავსებს და ვაჭრობას და საშუალოდ მოხვედრის ვიწრო მართობაზე, რომ საბითუმო ფასები უნდა იქნებოდეს იყოს ნაკლებად რთული, იყოს მარტივი, მასობრივი კონტროლისათვის მისაწვდომი და უფრო სრულად აკმაყოფილებდეს სასოფლო-სამეურნეო წარმოების მოთხოვნებს.

IV

გავაუმჯობესოთ დამხმარებელი ორგანიზაციების მუშაობა

ამხანაგებო! სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადების წესის შეცვლასთან დაკავშირებით საჭიროა სერიოზულად გავაუმჯობესოთ დამხმარებელი ორგანიზაციების მუშაობა.

დამხმარებლის ფორმის სიმრავლე, ჩათვლისა და შეცვლის ფართო პრაქტიკა, ერთიანი და იმავე პროდუქტების სხვადასხვა ფასებზე განიჭობა არსობის და პროდუქციის ჩამოყალიბება ანგარიშსწორების რთული საკითხია, დამხმარებელი ორგანიზაციის მოქმედება ახალი სისტემის, საჭირო გახდა სახელმწიფოს დიდი ხარჯები ამ აპარატის შესანახად. უკანასკნელ წლებში წარმოებდა მუშაობა დამხმარებელი აპარატის გამართვებისა და შემცირებისათვის, მაგრამ ეს საქმე ბოლომდე არ არის მიყვანილი. დამხმარებლები ვერ კიდევ ძალიან ბევრია და დამხმარებელი სახელმწიფოს ხარჯები უზომოდ დიდია.

დამხმარებლის ორგანიზაციაში ვერ კიდევ ბევრი ნაკლი გვაქვს, ხშირად თავს იჩენს სასიხამოდად ურეგულადი, ბიუროკრატიული მიდგომა. ხორცისა და რძის მრეწველობის ყოფილი სამინისტრო ცდილობდა შექმნა უზარმაზარი ხორცკომბინატები, რაინებში პირუტყვის მიღებას კი აწარმოებდნენ დამხმარებლის კანტინები, რომლებსაც არა მარტო პირუტყვი და სასალო პუნქტები, მიღებული პირუტყვის ისინი ძლიერად იმყოფებოდნენ და იგი მორ მანძილზე გადაწყვედათ ხორცკომბინატებში, პირუტყვი წინაშე კარგად, სახელმწიფოს ხორცის მეტი პროდუქცია ავსდებოდა.

მაგალითისათვის ავიღოთ ყაზახეთის ერთ-ერთი ოლქი — სემეიპოლისის ოლქი. ამ შექმნილია ხორცკომბინატი, რომელიც ხუთ ოლქს უწევს მომსახურებას. აქ მოჰყავთ პირუტყვი ალტის მხარეში, ტალი-კურგანის, აღმოსავლეთ ყაზახეთის, მავლოდარის ოლქებში და მრავალი ასეული კოლმეურნის გავლით. კომბინატის საწარმოო ტევადობა ცვლამ არის ათასი სული მსხვილი ღებია პირუტყვი, 7 ათასი ცხვარი, 800 ორი, 2 ათასი ფრთა ფრინველი. ეს ხორცკომბინატი კი შარშან თვისის სიმძლავრის მხოლოდ 45 პროცენტით იყო დატვირთული.

ჩვენში ადგილი ჰქონდა გატაცებას მსხვილი ხორცკომბინატების შექმნაში მთელი რიგი ნიშნების მიხედვით, რაც ზიანს აყენებდა სახალხო მეურნეობას. ჩანს, ეს საკითხი საფუძვლიანად უნდა შევსწავლით და მივანახოთ სწორი გადაწყვეტა. მიზანშეწონილია გავაძლიეროთ უფრო წვრილი ხორცკომბინატები პუნქტებისა და საცივების შექმნაში, რათა კოლმეურნეობებსა და საბჭოთა მეურნეობებს, აგრეთვე ინდივიდუალურ მეურნეობებს შეეძლოთ უშუალოდ მიჰყიდონ პირუტყვი ამ პუნქტებს.

ბევრი ნაკლია რძის დამზადების ორგანიზაციაშიც. კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების მსომბოი შექმნის პირველ პერიოდში, მე მდგომარეობაში მაქვს ოცდაათიანი წლები, ადგილობრივ, უშუალოდ მეურნეობებში, იქმნებოდა რძის მისაღები, სუპერატორის პუნქტები და რძის გადამამუშავებელი ქარხნები. შემდეგში საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობების გამგებლობიდან აბოლებულ იქნა რძის ქარხნები და პუნქტები, ხოლო სოფლებში შექმნა რძის მისაღები სახელმწიფო პუნქტები. მაგალითად, უკრაინაში შეიქმნა 30 ათასამდე ასეთი მისაღები და ჩასახმელი პუნქტი. მათ შესანახად 1957 წელს დაიხარჯა 145 მილიონამდე მანქანები, ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საბარტოვოს სსრ მხარეთმცოდნეობის საზოგადოების ორგანო

ტრის, ცენტრალური კომიტეტის ცენტრალური კომიტეტის პრეზიდიუმის დადგენილებიდან „ახალდებული ნაპარბისა და მტს-ების მუშაობის ნატურალურების გაუმჯობესების შესახებ, სოფლის მეურნეობის პროდუქტების დამზადების ახალი წესის, ფასებისა და პირობების შესახებ“).

როგორც მოყვანილი ფაქტებიდან ჩანს, ბევრი ნაკლი, რაც სამი წლის წინათ იყო გაკრიტიკებული, ჯერ კიდევ არ არის აღმოფხვრილი. პლენუმს უფლება აქვს ამ საკითხზე ახსნა-განმარტება მოსთხოვოს აღნიშნული ორგანიზაციებისა და უწყებების ხელმძღვანელებს.

ახლა, დამხმარებლის ახალი სისტემისა და ერთიანი ფასების დაწესებისას, იქმნება პირობები კოლმეურნეობების, საბჭოთა მეურნეობებისა და კოლმეურნეობისათვის სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების მიღების მთელი სისტემის მნიშვნელოვანი გამარტივებისათვის, აგრეთვე აღრიცხვისა და ანგარიშების გამარტივებისათვის. ყოველწლიურად ეს შესაძლებლობა მოგვეჩვენა შეგაციარით დამხმარებელი აპარატი, გავერჯობოთ დამხმარებლის საქმე და სურსათით მშრომელთა, ხოლო ნელნელად მსუბუქი მრეწველობის უზრუნველყოფის საქმე.

V

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ზოგიერთი ამოცანები სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობაში

ამხანაგებო! ღონისძიებანი, რომლებსაც პარტია და მთავრობა ახორციელებენ საკოლმეურნეო წყობილების შემდგომი განვითარებისა და მანქანატრანსპორტისა და გზების რეორგანიზაციისათვის, აგრეთვე წინადადებად, რომლებსაც ცენტრალური კომიტეტის ამ პლენუმზე განვიხილეთ, მოთხოვნიდა სოფლის მეურნეობისადმი პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ხელმძღვანელობის გაუმჯობესებას.

შედეგად საგაზაფხულო კულტურების თესვის, რომელიც წარმატებით ახორციელდა დაგვიანებული გაზაფხულის პირობებში, ცხადყოფენ, თუ რა კეთილნამყოფი გავლენა ახდენს კოლმეურნეობათა მუშაობაზე მანქანატრანსპორტის საღებავების რეორგანიზაცია. საგაზაფხულო თესვაზე 1958 წელს უკეთ, უფრო ორგანიზებულია ჩაიარა, ვიდრე წინა წლებში.

ამჟამად მთავარი ამოცანა უხეივ მოსავლისათვის ბრძოლაში ის არის, რომ უზრუნველყოთ ყველა სათიბნი კულტურის ნათესების ჯეროვანი და დროული მოვლა, კარგად მოვამზადოთ კარბები და ტექნიკა მოსავლის აღების ორგანიზებულად ჩატარებისათვის, ამასთან განსაკუთრებული ყურადღება მივაქციოთ მარცვლოვანი კულტურების მოსავლის გაყოფით ადგებას.

ახლავე განსაკუთრებული მზრუნველობა უნდა გამოვიჩინოთ იმისათვის, რომ შევქმნათ მეცხოველეობის მტკიცე საყვირები, რომელიც პირუტყვის სულალობისა და პროდუქტულობის შემდგომი ზრდის, მეცხოველეობის პროდუქციის თვითღირებულების შემცირებისა და დამხმარებელი ორგანიზაციების მოვლისათვის, რომელიც უნდა იყოს კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობებისათვის.

იმ დიდი ამოცანების შესრულება, რომლებიც პარტიული მეცხოველეობის განვითარების ღირსებას დასახ, ამჟამად მთლიანად დამოკიდებულია საყვირების შექმნის საკითხის გადაჭრაზე. ჩვენ უკვე რამდენიმე წელიწადია პრობლემაზე ვუწევთ სიმძინს, როგორც ისეთი კულტურის, რომელიც მთავარ როლს ასრულებს მტკიცე საყვირების შექმნაში. ის მუშაობს, რომლებიც სწორად გაიყვანეს ეს და ათვისის სიმძინს მოვლისათვის აგრეთვე, ყოველწლიურად ჩინებულ შედეგებს იღებენ საბჭოთა კავშირის ყველა კუთხეში, რომლებიც სხვადასხვა კლიმატურ პირობებში.

ამჟამად ღონისძიებები ახდებიან არ გამოუყოფთ, და ეს იმიტომაც არ ხდება, რომ იქ რაღაც განსაკუთრებული მეთოდები არის, არამედ, იტყვიან, იმიტომ, რომ იქ ისეთი მუშაობა არის, რომელიც ძველ ცნებებში ცხოვრობენ. ნაცვლად იმისა, რომ შეისწავლოთ მათთვის ახალი კულტურა, დაეფუძნონ მისი მოყვანის აგრეთვე, მათი მოვლის უხეივ მოსავლის მიღებას და ამით შექმნან პირობები მეცხოველეობის პროდუქტების წარმოების მკვეთრი გაძლიერების ამოცანის წარმატებით შესრულებისათვის, უზრუნველყონ ჩვენი ზაზის ყველა მოთხოვნების დაკმაყოფილება, — ასეთი მუშაობა საქმეს თვითღირებულებზე უფრო, არ იღებენ ღონისძიებებს იმისათვის, რომ სიმძინს კარგ მოსავლს იღებდნენ.

ნაცვლად კონკრეტული საქმისა, კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა მეურნეობების ორგანიზაციებში მუშაობისა, ისინი ზოგად ლაპარაკით არიან აბორიონული და მიმართავენ სხვადასხვანაირ მომხმარებებს, როგორც, მაგალითად, იმას, რომ ეს კულტურა ჩვენს ჰავას არ შეეფერება.

ამასთან დაკავშირებით მინდა ერთხელ კიდევ დავიმოწმო კურსის ოლქის სოფელ კალინოვკის კოლმეურნეობის მაგალითი. ეს კოლმეურნეობა უკანასკნელ წლებში სიმძინს კვადრატულ-ბუდეობრივი წესით თესავს 300 ჰექტარ ფართობზე, და არ ყოფილა წელიწადი, რომ მას ჰექტარზე 460 ცენტნერზე ნაკლები მწვანე მასა მიიღოს. სიმძინს მყარ მოსავლის მიღებას იქმნენ ყოველგვარ პირობებში უზრუნველყოფენ. სიმძინს უხეივ მოსავლის მიღებით კოლმეურნეობამ 1957 წელს ჩაღო 5.200 ტონა სილოსი, ანუ თექვსმეტ ტონაზე მეტი თითო ძროხაზე. სილოსი ყველა სახის პირუტყვის, აქმედებ მთელი წლის განმავლობაში. ამან შესაძლებლობა მისცა კოლმეურნეობის მკვეთრად ავსებლობა წიგლადობა და გაიძლიერებინა ხორცის წარმოება. მოყვანის დამახასიათებელი მაგალითი. თუ 1953 წელს კოლმეურნეობაში მხოლოდ 47 ძროხა იყო, ამჟამად მას 311 ძროხა ჰყავს. თუ 1953 წელს ხუთ თვეში — იანვარ-მაისში — საშუალოდ ძროხაზე მიღებულ იქნა 338 კილოგრამი რძე, 1958 წელს ამავე პერიოდში წიგლადობა გაიძლიერა 1.780 კილოგრამამდე, ისე იგი ხუთჯერ და უფრო მეტად. შარშანდელი წლის შესაბამის პერიოდთან შედარებით კოლმეურნეობაში წიგლადობა აგრეთვე გაიძლიერა. 1953 წელს კოლმეურნეობამ კოლმეურნეობისათვის ერთად სახელმწიფოს ჩააბარა და მიჰყიდა 12 ათასი კილოგრამი რძე,

სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტების დამზადების გაუმჯობესებას უნდა ერთვოდნენ ამ პროდუქტებით გაჭირვების უწყვეტი ორგანიზაცია. სახელმწიფო ვაჭრობის გაფართოებისათვის ერთად საჭიროა შეიქმნას ყველა საჭირო პირობა საკოლმეურნეო ვაჭრობის გაფართოებისათვის, რათა კოლმეურნეობებს შესაძლებლობა მიეცეთ უშუალოდ საკოლმეურნეო ბაზარზე გასაღონ თავიანთი ნაწილი სასოფლო-სამეურნეო პროდუქტთა. მაგრამ ეს სულაც არ ნიშნავს იმას, რომ თვითღირებულებით უშუალოდ უნდა ვაჭრობდნენ ბაზარზე. ამას უშთავრისად უნდა აკეთებდნენ ჩვენი სამომხმარებლო კომპარატია ორგანიზებულად, ისე, რომ ხელსაყრელი იყოს სახელმწიფოსათვის, კოლმეურნისა და მომხმარებლისათვის. რაც უფრო ნაკლები იქნება უნაყოფო ხარჯები, მით უფრო მაღალი იქნება მოსავლი, მით უფრო ხელსაყრელი ეს ჩვენი ქვეყნის მშრომელთათვის.

V

პარტიული და საბჭოთა ორგანიზაციების ზოგიერთი ამოცანები სოფლის მეურნეობისადმი ხელმძღვანელობაში

წელს კი კოლმეურნეობამ სახელმწიფოს მიჰყიდა 175 ათასი კილოგრამი რძე, გარდა ამისა, კოლმეურნეობამ კოლმეურნეობის მიჰყიდა 79 ათასი კილოგრამი რძე.

თუ რას იღებდა სიმძინს მარჯვე ხელში, კალინოვკა ღლეს მარტო როდია. ასობით მოწყობილი კოლმეურნეობა და საბჭოთა მეურნეობა ჩვენი ქვეყნის სხვადასხვა ზონაში ყოველწლიურად იღებს სიმძინს უხე და მყარ მოსავლს.

უღმერთების რესპუბლიკის გორაკების რაიონის კოლმეურნეობა „ახალმა ცხოვრებამ“ 1957 წელს ჰექტარზე მიიღო 800 ცენტნერი სიმძინს მწვანე მასა 100 ჰექტარ ფართობზე, აქედან 40 ჰექტარი ფართობიდან 1.100 ცენტნერი ჰექტარზე.

უღმერთების რესპუბლიკის კოლმეურნეობებში შარშანდელი თითო ძროხაზე ჩაღეს 7,5 ტონა სილოსი, რამაც კოლმეურნეობებს შესაძლებლობა მისცა წელს ხუთ თვეში თითო ძროხაზე მიეჭრათ 877 კილოგრამი რძე, ანუ 315 კილოგრამზე მეტად ვიდრე ამავე პერიოდში მოწყველილ იქნა შარშან. განა უღმერთობა რაღაც განსაკუთრებული კლიმატურ პირობებში?

ხომ არ შეიძლება ამჟამად მოვამზადოთ არა სიმძინს შეფასება, რომლის დიდი ღირსება გამოჩვენდება პრაქტიკაში მასობრივი მასსტობით, არამედ იმ მუშაობა შეფასება, რომლებსაც არა სურთ დაეფუძნონ ამ კულტურის მოყვანის ხელსაყრელს, ანდა ვიპოვოთ ისინი, რომ ხელი აიღონ თავიანთი ჯიუტობაზე, შეისწავლონ, ბოლოს, სიმძინს და ჯეროვანდ მოჰყიდათ ხელი მის მოყვანის. ხოლო თუ მათ ამის უნარი არ შესწევთ, ხომ არ შეიძლება შევიკრიბოთ ისინი ისეთი მუშაობით, რომლებსაც უნარი შესწევთ გააყოფონ ის, რასაც ბევრნი აკეთებენ მთელ საბჭოთა კავშირში.

განსაკუთრებით შეუწყნარებელია მდგომარეობა ზომილი მტკიცე ბეჭის საბჭოთა მეურნეობაში. ზოგიერთი საბჭოთა მეურნეობების ღირებულებითა და მოსავლითა, გარკვეულია ძველი წესებით, როცა ისინი მეცხოველეობას ავითარებდნენ სახელმწიფო საფურაჯე ფონდების ხარჯზე. ისინი სახელმწიფოსათვის აღებდნენ კობტონს, კომბინირებულ საკვებს, მარცვლოვან ფურცებს და არ აწარმოებდნენ თავიანთი საკვებს, არ ახვარებდნენ, რა უფლებად სახელმწიფოს პირუტყვის შენახვა შემოიტანოთ საკვებში.

ხომ არ არის დრო გაავითხოვოთ ღირებულებები, აგრეთვე არიან თვითღირებულებითა და მოსავლითა საკუთარი საკვები ბაზის შექმნისათვის. საჭიროა მეურნეობების მოწყობა ხელსაყრელი უფრო მეტად დამოკიდებულია გავლენით საბჭოთა მეურნეობების საჭიროების ეკონომიკური ეფექტურობაზე. თუ იქ აღმოჩნდება ადამიანები, რომლებიც ვერ უზრუნველყოფენ მეურნეობის გაძლიერებას უფრო მაღალ დონეზე, საჭიროა შევცვალოთ ასეთი ხელმძღვანელები, დაეწინაუროთ ხელმძღვანელობაში უფრო ნიჭიერი და ღირსეული ადამიანები, რომლებიც შეძლებენ უზრუნველყოთ გაუმჯობესდნენ უსრულდება, პარტიული და მთავრობის მიერ დასახული ამოცანების გადაწყვეტა.

ჩვენმა საბჭოთა მეურნეობებმა, რომლებსაც მსხვილი მეურნეობისა და საბჭოთა მეურნეობის მდღიანი გამოცდილება აქვთ, დიდი ნაბიჯი უნდა გადადგან წინ სოფლის მეურნეობის გაძლიერების ახალი მეთოდების ათვისების საქმეში. ეს განსაკუთრებით საჭიროა გააყოფონ მეცხოველეობისათვის საკვების და უწინარეს ყოვლისა სიმძინის დაკრებიანის საკითხებში, რათა ამით შექმნან ყველა შესაძლებლობა მეცხოველეობის აღმავლობისათვის, პროდუქციის თვითღირებულების შემცირებისათვის და მომავალში უზრუნველყონ სახელმწიფოსათვის თავიანთი ნაწილი. საჭიროა იბრძოდნენ იმისათვის, რომ ყველა ჩვენი საბჭოთა მეურნეობა სანიმუშო მეურნეობა იყოს მიწათმოქმედებისა და მეცხოველეობის განვითარებისათვის ბრძოლაში.

ზოგიერთი რესპუბლიკის, ოლქისა და რაიონის ხელმძღვანელები შარშან ბეჭის ლაპარაკობდნენ სიმძინის სილოსის მარაგის გაძლიერებაზე, ფაქტობრივად კი წელს ბევრ რაიონში ზამთრისა და გაზაფხულის პერიოდებში წველადობის შექმნაზე მოხდა. ცხოველებს ვერ მოატყუებ. და მართლაც ცხოველებმა ცხალზე, რომ თოვლ რიგ რესპუბლიკებსა და ოლქებში ცნობები საკვების მარაგის შესახებ არასწორი, გაზვიადებული აღმოჩნდა. ამას შეიღობა ზამთრისა და გაზაფხულზე საკვები არ იყო, ძროხები საკმაოდ ვერ იჭერდნენ, და ამიტომ ბევრმა ოლქმა კოლმეურნეობებისა და საბჭოთა

საპარტიო მუშაკებისა და პარტიის მუშაკების ნაწილობრივი გაწევრიანების საკითხი

საპარტიო მუშაკებისა და პარტიის მუშაკების ნაწილობრივი გაწევრიანების საკითხი

ამხანაფი ნ. ს. ხუბუნიძის მოხსენება საკავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტის კლენუმზე 1958 წლის 17 ივნისს

(გაგრძელება)

შეუწრებლობა წველაობის არათუ ზრდას ვერ მოაწვია, არამედ შარშნულთან შედარებით წველაობის შემცირებაც კი დაუშვა.

მაშასადამე, საქმე ის კი არ არის, რომ ცნობები, მაგალითად, ვიქვილი, რაიონში 10-15 ათას ტონა სილო-სათა, არამედ ის, რომ ნამდვილად გვიწოდეს თითო ძროხაზე ხულო მჭიდრო 15-17 ტონა სილოსა, მაშინ გარანტირებული იქნება წველაობის სიღრმისეულ ერთ ძროხაზე 3.500-4.000 ლიტრი რძის მიღება. ხოლო თუ ჰქვიათ 70 ან 80 ცენტრი სიმინდის მწვანე მასა მიკრობიოლოგიის, რა თქმა უნდა, საკვების დიდ მარაგს ვერ შექმნით. ასეთი მჭიდრო მსაჯლისა გონიერი მეურნე ამ კულტურის თესვას არ დაიწყებს. დატენიანებულ ზონაში კარტოფილის მოყვანისას მის შეუძლია მეტი კვებითი ერთეული მიიღოს ჰექტარზე.

სიმინდის მჭიდრო მსაჯალს ბევრ რაიონში იმის შედეგად, რომ უყურადღებოდ აკლებულა ეკოლოგიის ამ კულტურას, რომელსაც შეუძლია წველაობის დიდ-ლეოლეს უხვი და მარაგისა. ყველაფერი დამოკიდებულია სურვილზე, საქმის სწორად გადოლის უნარსა და სიმტკიცეზე.

გაიზიარებოდა ზოგჯერ გვიანდელი გადამკითხვის საკითხი ეკოლოგიის დეპარტამენტი. თითქოს ყველა დიდი ხანი იყოს, რომ საქართველო ბუნებაში ჩაითვისოს 2-3 მარცვლო სიმინდი, რათა ხელის შრომა არ დაეხარჯოს მის გაზომვითაზე, გვიანდელ მკვლევარსა საქართველოს სსრ-ში. 6-8 მარცვლო თესვა და ამასთან იმის იმეორებით, რომ სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზაციების მერ და მტკიცებულ ინსტრუქციებით გმოქმედებო. ეს იმას ნიშნავს, რომ ჰექტარზე თესვა 50 კილოგრამზე მეტს ნაცვლად ნორმებით გათვალისწინებულ 20-25 კილოგრამს. მკვლევარი ასე დიდ სიმინდის საკითხს ხდება მეტი ხარჯები სიმინდის ნათესების გაზომვითაზე, რისთვისაც მოსაჯალს და კოლმეურნეობებს გაიზიარებოდა შესაძლებლობა მიიღონ ისეთი მჭიდრო მსაჯალი, როგორც არის სიმინდის ტარო. ყველაფერი უნდა გაიკეთოს იმისათვის, რომ წელს ყველა მჭიდრო სიმინდის უხვი მოსავალი და კარგად მოგვიხდეს გადისათვის.

მინდა აგრეთვე აღვნიშნო სიტყვა ვთქვა სიმინდის მოყვანის გამოცდილებაზე ზოგჯერ სხვა ქვეყანაში. სამი წლის წინათ გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელმძღვანელებთან შეხვედრისას ჩვენ მათ გავუზიარებოდა ჩვენი სიმინდის სილოსად დატენიანებისათვის თესვის გამოცდილება. გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის ხელმძღვანელებმა სურვილი გამოთქვეს მოეხდინათ სიმინდის ნაცვლით თესვა თავიანთ რესპუბლიკაში. მარშალ, როცა საბჭოთა კავშირის პარტიისა და მოსახლეობის დღეგაცადა გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაში იყო, ჩვენ ამხანაფ უღმრთესთან და გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის სხვა ხელმძღვანელებთან ერთად ვინახულეთ სახალხო მამულ შეხვედრებს, სადაც დირექტორად არის ამხანაფი მტრუბი.

ქვ დავიანებთ შევენიერო სიმინდი, რომელიც ტყისაგან იღება. მასში ცხენთან ცვსაც კი ვერ დაინახებთ არა მარტო გზინან, არამედ თვითმფრინვითაც კი. მიუხედავად 1957 წელს მიიღეს „პარტიზანის“ ჯიშის სიმინდის 950 ცენტრი მწვანე მასა, აქედან 30 პროცენტი ტაროსა. ასეთი შედეგი მიუღწევია ნათესების მზრუნველობით მოვლის მეშვეობით. აქ თველი სიმინდი კვლავ უღმრთესად უნდა იყოს დატენილი და ორი მიმართულებით მუშავდებოდეს ხელის შრომის გამოყენებით.

ფრანკის ენგელის სახელობის სასოფლო-სამეურნეო საწარმოო კოოპერატივიც, სადაც თავმჯდომარეა ამხანაფი პავლინი, მიღებულია სიმინდის უხვი მოსავალი. აქედან 25 პროცენტი კოოპერატივის მსახურსა და 750 ცენტრი მოსავალი, აქედან 180 ცენტრი ტაროსად, კონსერვირდება. 1957 — 820 ცენტრი ჰექტარზე, „ოლდსონი“ 10 — 920 ცენტრი ჰექტარზე.

გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის მთელ რაიონს სხვა მეურნეობებშიც წარმატებით მოჰყავდა სიმინდი, რაც ძალიან კარგ შედეგს იძლევა. სახალხო მამულ „ნოიბერგის“ სადაც პირუტყვის კვება სიმინდის სილოსით დაიწყო, მარტო 1957 წლის განმავლობაში წველაობა თვითველი ძროხაზე გაიზარდა 2.459 კილოგრამიდან 3.710 კილოგრამამდე, ანუ 1.251 კილოგრამით. მართალია, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაშიც ზოგჯერ მინდროში ვინახეთ სიმინდის ხშირი ნათესები გამოყენების მაგალითი ნორმით, რამაც მოსავლიანობის შემცირება გამოიწვია.

წელს გერმანელმა მეურნეებმა ამოკანად დაისახეს ჰექტარზე სასოფლო-სამეურნეო მიზნით 600 ცენტრი სიმინდის მწვანე მასა, თესვა კი 200 ათას ჰექტარზე მეტ სიმინდს. თუ ისინი კარგ დამუშავებას უზრუნველყოფენ, — ეს კი ჩვენ არ გვეჩვენება, — გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაში შეიძლება საკვების წარმოების გადინდის და, მაშასადამე, მეცხოველეობის შემდგომი განვითარების დიდი შესაძლებლობანი, ამას დიდი მნიშვნელობა აქვს. ამის პრობლემების წარმოების გადინდის საქმეში.

გერმანელმა ამხანაფებმა გააკეთეს სიმინდის ეკონომიური განვითარების, რომელიც გამოიყენებული იქნება სიმინდის გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკაში. ეს წყნად, უწყვეტად, დიდ ინტერესს წარმოადგენს ჩვენს სახელობის სილოსის, სილოსის მეურნეობის ყველა მუშაკისათვის. ამ წინაშე გამოიყენებულ მსაჯლებში მოცემული დაწესებულებით ანალიზის, ნახევრება სიმინდის ეკონომიური ეფექტიანობა სხვა კულტურებთან შედარებით, თქვენ მოგაციონებ ამ წიგნს. ჩემი რჩევა, ამხანაფებო, ყურადღებით გაეცნეთ მას, ჩვენს გერმანელ მეურნეობის გამოცდილებას.

მიმდინარე წლის გაზაფხულზე ჩვენი სპეციალისტების დახმარებით სიმინდი კვლავ უღმრთესად იქნება წესით დათესვა ჩეხოსლოვაკის რესპუბლიკის, უნგრეთის სახალხო რესპუბლიკისა და რუმინეთის სახალხო რესპუბლიკის კოოპერატივებსა და სახელმწიფო მეურნეობებში. მიღებული ცნობების მიხედვით, სიმინდი ძალიან კარგად ვითარდება, კვლავ იხიბულია გამოვიდა და ახლა ნათესებს ორი მიმართულებით ამუშავებენ. ყველა საფუძვლიანი ვთქვამს, რომ კარგ შედეგებს ველოდეთ. ამ რესპუბლიკების მშრომელები დიდ ინტერესს იჩენენ სიმინდის მოყვანის ახალი მეთოდებისადმი, მისი სილოსად გამოყენებისადმი როგორც მეცხოველე, ისე სახორცო პირუტყვის კვებისათვის.

მარშალ, როცა ჩვენ ფინეთში ვიყავით, სპეციალური მოლაშქრებითა და გლეხებთან საუბრების დროს ვუამბეთ იმა სიმინდის მოყვანის ჩვენი გამოცდილების შე-

სახე. ისინი დაინტერესდნენ ამ გამოცდილებით, საბჭოთა სპეციალისტების დახმარებით სიმინდი დათესეს პარლამენტის წევრის სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა დოქტორის ვიროლანინის, ფერმერ პეტრის მეურნეობაში და სხვა მეურნეობებში, აგრეთვე ტარკოლის სამეცნიერო-საგლეხ სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტში.

მიუხედავად იმისა, რომ თესვა იგნისის შუა რიცხვებში მიმდინარეობდა, შედეგი კარგი გამოვიდა მაგალითად, ინსტიტუტში „ვირო-25“ პიბრიდის სიმინდის მწვანე მასა მიღებულია 478 ცენტრი ჰექტარზე, „მიმერ-კარპატისა“ — 460, „კრასნოდარის“ 149 — 150 — 413 ცენტრი; ამერიკული პიბრიდის მოსავალი იყო 292 ცენტრი ჰექტარზე.

საბჭოთა კავშირში ფინეთის დედეგაციის ყოფნის დროს დოქტორმა ვიროლანინმა თქვა, რომ იგი მთელ თავის პირუტყვს აკრებდა სიმინდის სილოსს მარტის პირიქითა და მისის ვანაშლიანობაში, ესე იგი იმ პერიოდში, როცა ჩვეულებრივ სიმინდებზე იქნება საკვების მხრივ. მან თხოვა წელსაც ვაგვეგზავნა სიმინდის თესვა.

ყველა ეს დოქტორი გვიჩვენებს, რომ ჯეროვანი ყურადღების პირობებში სიმინდი იძლევა ყველაზე უხვ მოსავალს სხვა საკვებ კულტურებთან შედარებით, ამასთან შრომის უმცირესი ხარჯებით.

უხვი მოსავლისათვის ბრძოლის ინტერესები მოითხოვს აგრეთვე სხვა სხვა სახის კულტურის მიხედვით კვლავ უღმრთესად ათავსოთ სასოფლო-სამეურნეო თესვა უღრავ წესს უნდა გახდეს. თვითველი ხელმძღვანელები ველოდებოდა არა მარტო იგივეს ლაბარაკი ამ მეთოდების დიდ მნიშვნელობაზე, არამედ იცოდეს ამ წესებით სარგებლობა პრაქტიკაში, წარმოებაში, საქონელში, რომ ყველა კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობაში ისევე უნდა იყოს გადინდის მიღება, რაც უზრუნველყოფს მექანიზებულ დამუშავებას, გამოიყენება ხელის შრომისა და შესაძლებელს გახდის ხარჯების შემცირებას სასოფლო-სამეურნეო პრობლემების წარმოებაში.

ბოსტნეულის საქმეში დამტკიცებულია რაციონალობა ჩილიის გამოყენების ტროპიკულ-ნომინალის ქონებში. ჩვენში იგი დამტკიცებულია ათავსოთ წლის განმავლობაში ხოლო ჩინეთში — საყოველთაო გამოცდილებით. ჩილიის გამოყენების ასეთი წესი ფართოდ უნდა დაინერგოს კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში ბოსტნეულის წარმოების დროს. მაგრამ ზოგჯერ ჩვენს ხელმძღვანელებს, რომლებსაც ბიუროკრატიული ჩვეულებები სჭირთ, აჯობებენ ემპირიკულად დატენიანებას ხარჯების, არა სურთ შეისწავლონ ამ დაინერგოს ახალი, უფრო პროგრესული მეთოდები. ამის შედეგად ვთქვამს უდიდეს დანაკარგებს მეურნეობაში, შრომის ზედმეტი ხარჯვა, ეს იწვევს პროდუქციის ღირებულების გადინდის.

ყველა სასოფლო-სამეურნეო კულტურის უხვი და მყარი მოსავლისათვის ბრძოლა დაინერგოს მოითხოვს მიწათმოქმედების კულტურის ამაღლებას. ამიტომ მინდა ვთქვა რამდენიმე სიტყვა მიწათმოქმედების სწორი სისტემის შემუშავების და დანერგვის შესახებ ჩვენს ქვეყნის ზონების მიხედვით. თავის დროზე საბარტოლიან იქნა გარკვეული მიწათმოქმედების ბალანსირება სისტემის შებენიერად გამოყენება ამასთან ხარჯების იყო აღნიშნული, რომ მიწათმოქმედების ბალანსირებოვანი სისტემა თავისთავად მარტივი როდია, რომ გარკვეულ პირობებში იგი, უმეტესად, სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის გადინდის დიდმნიშვნელოვან საშუალებას წარმოადგენს.

გარკვევით რა მიწათმოქმედების ბალანსირებოვანი სისტემის შებენიერად გამოყენებას, ჩვენ მთელი სიმეცხრით ველოდებით, რომ სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზაცია ცალკეულ ბუნებრივ-ეკონომიური ზონების შესაბამისად შეიმუშაოს მიწათმოქმედების მეცნიერული დასაბუთებული სისტემები.

მაგრამ ეს საკითხი დღემდე ვეროვანდ არ არის გავარკვეული. ცოტა როდია დაქტობა, როცა ადგილობრივი პარტიული, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზაციები, კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების ხელმძღვანელები ანგარიშს არ უწყვენ მეცნიერების, მიწათმოქმედების მონაცემებს, აგრეთვე მისი აზრის და საკუთარი შეხედრების არღვევს თესვა-რეცეპტს, ცუდად ნათესი ფართობების სტრუქტურას და წარმოების სპეციალისტებს.

მეცნიერები — საბჭოთა იყო თუ არა რომ ყუბანეთის ბევრ ეკონომი რაიონში, ეკოლოგიისათვის და დასავლეთ ციმბირის სამხრეთ რაიონებში, სადაც ნალოქები ცოტა არის ხოლმე, მოუხდინათ ანგლის ლოკალიზაცია, რაც დიდ ზიანს აყენებს მოსავალს. ასეთი დაქტობა იმს მოქმედებს, რომ ჩვენში ვერ კიდევ არიან ისეთი ხელმძღვანელები, რომლებიც ბრძოდ უძღვებიან მარცვლოვან მეურნეობას. ისინი კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების მუშაობის შედეგებს ადასტოვებ მხოლოდ დამსოლი ჰექტარების რაოდენობის მიხედვით. ანგარიშს არ უწყვენ მოცემული რაიონის ნიადაგის და პავის პირობებს, ხდება ხოლმე, რომ კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობები თესვაზე დიდ ფართობებს, ნიადაგის დამუშავებზე ბევრ მატერიალურ სასრებს ხარჯავენ, მოსავალს კი უმნიშვნელოს იღებენ.

ასეთი ხელმძღვანელები უფრო ღრმად რომ იცნობდნენ სოფლის მეურნეობის გადინდის პრაქტიკას, მათთვის გასაგები იქნებოდა, რომ გვაგონებს ზონაში არ შეიძლება არ იყოს წინადა ანგული. ამ ზონაში წინადა ანგული უმეორებებს შესაძლებელს გახდის მიწის დამუშავებაზე შრომის ხარჯის შემცირებას, უზრუნველყოფს უფრო დიდ მოსავალს და, მაშასადამე, პროდუქციის უფრო მაღალ საერთო გამოსავლიანობას და მისი წარმოებისათვის საჭირო ხარჯების მკვეთრ შემცირებას. მეორე მხრივ, სარგებობს არ არის გამოატლებული წინადა ანგული მნიშვნელოვან ფართობების არსებობა არაშეინადავან ზონაში და სხვა რაიონებში, რომლებიც კარგად არიან უზრუნველყოფილი ნალოქებით.

სოფლის მეურნეობის გადინდის მეცნიერული და დაბუთებული სისტემის შემოღება წარმოებაში საჭიროა განხილულ იქნას, როგორც დიდი სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობის საქმე, რომელიც ყველა პარტიული, საბჭოთა და სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების მხრივ უზრუნველყოფს ხელმძღვანელობის მოთხოვნას. ამას დიდი როლი უნდა შეასრულოს აგრეთვე, ზოტეტიკოსებში, სოფლის მეურნეობის მექანიზატორებში და სხვა სპეციალისტებში.

სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის ინტერესები მოითხოვს ყველა სახის სასოფლო-სამეურნეო მნიშვნელოვან გადინდის, ბევრ რაიონში კვლავ იხიენ ადგილობრივი სასოფლო-სამეურნეო, კომპლექსებისა და სხვათა მნიშვნელობის შეუფასებლობას. მანამდე, სანამ კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში უზრუნველყოფილი არ იქნება სასოფლო-სამეურნეო და მათი სწორად გამოყენება, არ შეიძლება ადგილ გეოქონიით, რომ უხვი მოსავალს მივიღებთ.

ამასთან ერთად მთელს საქმეში უნდა მინერალუ-

რი ნსოქების წარმოების გადინდის საკითხი. ამჟამად, როცა ჩვენ სერიალურად მოკიდეთ ხელი ქიმიური მრეწველობის დაქტობებზე გახვითარებას, ექვნიდა დიდი შესაძლებლობანი ფართოდ მასშტაბებით გამოვიდოთ მინერალური სასოქების წარმოება, უფრო სრულად გამოვიყენოთ ჩვენში არსებული ნედლეულის უმდიდრესი რესურსები.

ჩანს უნდა დაეჯალოთ სსრ კავშირის სახელმწიფო საგვემო კომიტეტს და მოკავშირე რესპუბლიკების მიხედვით საბჭოთა შეიმუშაოს უახლოეს წლებში მინერალური სასოქების წარმოების მკვეთრი გადინდის ღონისძიებათა პროგრამა.

ამხანაფებო საჭიროა ერთვე კიდევ დავუბრუნდეთ სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების სტრუქტურის საკითხს. უკანასკნელ წლებში სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების აპარატი მნიშვნელოვან იქნა შემცირებული და ეს სწორია. მაგრამ სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების მუშაობაში ვერ კიდევ ბევრი სერიოზული ნაკლია. ამ ორგანიზების აპარატის მუშაობა ძირითადი ყურადღება მიპყრობილია არა წარმოების ორგანიზაციის საკითხებზე, არამედ სხვადასხვა სახის სტატისტიკური მონაცემების შეკრებაზე. ამ აპარატის სტრუქტურა იმასთან არის შედარებული, რომ სახელმწიფო მატერიალურ ფასეულობის ანგარიშების კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებს შორის, კრებულს სხვადასხვა მონაცემებს.

მართალია, სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზებში დარგობრივი განყოფილებები არის, მაგრამ მათი საქმიანობა იმპროვიზირებად და სხვადასხვა სახის ცნობების შეკრებასაა. აპარატის საწარმო-ორგანიზაციული მიზანდასახულობა არა აქვს და ეს მისი დიდი ნაკლია. ხშირად აპარატის მუშაობა ადგილებზე მიიღან არა როგორც თავიანთ დარგში წარმოების ორგანიზატორები, არამედ როგორც ტურისტები. ასეთი ადამიანი მხოლოდ რეაგირებს ადგილს იმაზე, ყოლა უძღვებიან მეურნეობას თუ კარგად, და ამით კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების გადინდის სარგებლობას ვერ ნახულობენ. ეს მანკიერი მეთოდია.

სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზები და მათი აპარატი იმავალი უნდა იყოს აგრეთვე, რომ სპეციალისტები წარმოების ორგანიზატორები იყვნენ და არა სტატისტიკოსები მონაცემების შეკრების. სტატისტიკოსები მონაცემების შეკრებისა და სისტემატიზაციისათვის ცენტრალური სტატისტიკური სამმართველო და მისი ადგილობრივი ორგანიზები არსებობენ. საჭიროა ცენტრალური სტატისტიკური სამმართველოს რაიონულ ორგანიზების გადინდის სოფლის მეურნეობის დარგში მთელი სტატისტიკური მონაცემების შეკრება და ამ საშუალებად გადინდის სოფლის მეურნეობის სპეციალისტები.

სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზები შესაძლოა საჭირო იყოს გვეყვედნენ ინსპექტორები ცალკეულ კულტურების დარგში, მაგალითად, კარტოფილის თუ ბოსტნეულის დარგში. ეს ინსპექტორები მოვალენ არიან პასუხ ატვირთონ რაიონის ამ ოლქის კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში საქმის გადინდის სწორი ორგანიზაციისათვის. მეცხოველეობაში შეინაძლოა საჭირო იყოს ინსპექტორები, მაგრამ მათი შეინაძლოა საჭიროა დიდმნიშვნელოვან, კომპლექსურად მეცხოველეობის მიმართულების გადინდის მონაცემების, მაგალითად, მსხვილფეხა რქიანი პირუტყვის, ფრინოსის დატენვაში. მანამ ინსპექტორი პასუხისმგებელი იქნება არა საერთო მეცხოველეობის მდგომარეობისათვის, არამედ მეცხოველეობის ამა თუ იმ დარგის მდგომარეობისათვის.

ალბათ მიზანშეწონილი იქნება ინსპექტორების ხელფასიც მატერიალური დაინტერესების პრინციპზე ავაკეთო. დამუშავებული ხელფასის რაოდენობა მინიმუმში, რომელიც საბჭოთა გამოცდილების ნაწილი იქნება, ძირითადი კი ანაზღაურება დამოკიდებული უნდა იყოს მუშაობის შედეგზე, ესე იგი მიღებული მოსავალზე, წარმოებულ პროდუქტზე. მანამ აღამაინებ მართლაც იარაღობენ პასუხისმგებლობას თავიანთ საქმიანობის, რომელიც ნამდვილი ორგანიზატორები ვახდებენ. მუშაობის ასეთი ორგანიზაცია ხელს შეუწყობს სპეციალისტების განვითარებას. ეს გამოიყენებს მოსავლიანობის გადინდის, პროდუქტის პროდუქტების შრომის, კომპლექსურად ეკონომიკის განმტკიცების, ინსპექტორიც ამ პრობლემაში კარგ ანაზღაურებას მიიღებს თავის შრომისათვის.

მე მგონია, რომ საჭირო იქნება გვეუზიარებო ერთმანეთს ახლები ასეთ საკითხზე. სასოფლო-სამეურნეო ორგანიზების მუშაობის შემდგომი გარდაქმნა, ეტყობა, იმ მიმართულებით უნდა ვაწარმოოთ, რომ მათ მთელი თავიანთი ყურადღება მიპყრობენ კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ორგანიზაციას, ამასთან უფრო მაღალ მეცნიერულ დონეზე, ამ საბჭოთა აქტური და უშუალო მონაწილეობისათვის მოხმობენ სამეცნიერო დაწესებულებებს და სპეციალისტებს.

1956 წელს საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტმა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ მიიღეს გადაწყვეტილება საბჭოთა საგლეხო დაწესებულებათა მუშაობის გარდაქმნისა და წარმოებისათვის მათი მახლობლის შესახებ. ოლქებში შეიქმნა კომპლექსური სასოფლო-სამეურნეო სადგურები, მთელ რაოდენობაში ისინი გაერთიანებული არიან სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტებთან. ახლა თითქმის თვითველი ოლქშია სოფლის მეურნეობის სამეცნიერო ცენტრი.

ბევრ სასოფლო-სამეურნეო სადგურში დაწესებულებებს, განსაკუთრებით იქ, სადაც პარტიული და საბჭოთა ორგანიზები მათ დახმარებას უწყვენდენ, აქვს მსხვილი სასოფლო-სამეურნეო მეურნეობანი, რომლებშიც მოჰყავთ კენკროსი თესვა, ამრავლებენ ჯიშინ პირუტყვს და აწვიან მათ კომპლექსურად, სწავლებენ და განაზოგადებენ მოწინავე გამოცდილებას. არის საკმაოდ ბევრი სადგური სადგურ და დასავლენი უნდა იქნება, რომლებიც მეცნიერულ და საბჭოთა მეურნეობებს არიან კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებთან, ეხმარებიან მათ წარმოებაში მეცნიერების მიღწევას და მოწინავე გამოცდილების დანერგვას. საბჭოთა სასოფლო-სამეურნეო მუშაკების მიწვევითა და საბჭოთა მეურნეობების პრაქტიკაში.

რატომ არ უნდა მოვაწყუთ საქმე ისე, რომ კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების სასოფლო-სამეურნეო წარმოების ორგანიზაციის მთავარი დასაყრდენი უნდა იყოს სასოფლო-სამეურნეო მეურნეობები. ჩვენს ქვეყანაში ასეთ დაწესებულებათა დიდი ქსელი გაიქვს. იქ მუშაობს ბევრი ეკოლოგიური სპეციალისტი, უნდა ითქვას, რომ ისინი კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში მოწინავე გამოცდილებას მარტო როგორც მოყვარულნი სწავლობენ. მეცნიერი თანამშრომლები, რომლებიც იქ მუშაობენ, კონკრეტულად არ სწავლობენ საქმეთა მდგომარეობას კომპლექსურად და აქტურად ვერ ახდენენ ვაგონებს იმაზე, რომ რომელიმე მეთოდით, რომელიმე კარგი ახალი წესი დაინერგოს პრაქტიკაში.

საჭიროა ავამოვილოთ სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტების, სასოფლო-სამეურნეო და მათი დასავლენი უნდა იყოს კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების წარმოების ორგანიზაციის საქმეში, მიზანშეწონილია მათ დაეკისროს პასუხისმგებლობა იმისათვის, რომ წარმოებაში დაინერგოს მეცნიერების მიღწევები, პროგრესული მეთოდები მატერიალური მეურნეობის, ტექნიკური კულტურებისა და მეცხოველეობის გადინდისათვის. არსებულ სასოფლო-სამეურნეო და მათი დასავლენი უნდა იყოს ნამდვილად სანამუშაო უნდა იყოს და გადავავიციოთ, რათა ყველა კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში შეიქმნას დასავლენი მათს გამოცდილებას.

სამეცნიერო დაწესებულებანი მოვალენ არიან გამოცდილებათა და შეისწავლონ ყოველივე ახალი, პროგრესული, რაც კი წარმოიშობა ჩვენს ქვეყანაში და სახლ-გარეგანო, შეამოწმონ თავის პრაქტიკაში და ფართოდ დაინერგონ ეს თავისი ზონის კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში. საჭიროა საქმე ისე დაეყვანოს, რომ სასოფლო-სამეურნეო და სხვა სასოფლო-სამეურნეო სამეცნიერო დაწესებულებები თავიანთი რაიონის, თავიანთი ზონის კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში აძლევდნენ საჭირო რეკომენდაციებს წარმოების ორგანიზაციის ცალკეულ საკითხებზე, განვინდენ კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში თავიანთი სპეციალისტებს, რომლებიც ადგილობრივ განმარტებენ და პრაქტიკულად უნერგებენ, თუ როგორ გამოიყენოს სწორად ეს თუ ის მოწინავე მეთოდი, განაგებოს, რომ სამეცნიერო დაწესებულებები და მათი სპეციალისტები აქტიურად უნდა იბრძოდნენ თავიანთი რეკომენდაციებისა და რჩევა-მითითებათა პრაქტიკულად განხორციელებისათვის და პასუხს აგონ მათთვის.

უფრო მეტიც, რომ დაეყვანოს მეცნიერება პრაქტიკას, ავამოვილოთ სამეცნიერო დაწესებულებათა როლი და მათი მუშაობის პასუხისმგებლობა შრომის ნაყოფიერების ზრდისათვის სასოფლო-სამეურნეო წარმოებაში, სასოფლო-სამეურნეო კულტურების მოსავლიანობის და პროდუქტის პროდუქტულობის გადინდისათვის, კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების ეკონომიკის განმტკიცებისათვის, საჭიროა გარდაქმნოს შრომის ანაზღაურების სისტემა ამ სამეცნიერო დაწესებულებებში.

სასოფლო-სამეურნეო სამეცნიერო დაწესებულებებში ხელფასის არსებობა სისტემა ავამოვილოთ იმისათვის დამოუკიდებელი, თუ როგორია მეცნიერული მიღწევები და როგორ ინერგებენ ეს მიღწევები კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობების წარმოებაში. ამჟამად საჭირო იქნება ხელფასის ისე ავაკეთო, რომ სტიმული მიეცეს მეცნიერთა მუშაობას, მატერიალურად დაჯილდოვდნენ ისინი ახალი აღმოჩენებისათვის, ახალი ჯიშის სხვადასხვა კულტურის, ახალი ჯიშის პირუტყვის გამოყვანისა და სხვა მიღწევებისათვის; აგრეთვე სტიმული მიეცეს იმ მუშაკებს, რომლებიც კომპლექსურად და საბჭოთა მეურნეობებში წარმოებენ დაწინაურებულ მეურნეობებში დაწინაურებულ მეურნეობებში და საბჭოთა მეურნეობებში მეცნიერებისა და მოწინავე გამოცდილების ამ მიღწევებს. სელექციონერები კი უნდა წავახალისოთ ახალი ჯიშების გამოყვანისათვის.

რამდენად კომპლექსურად, გამოიყენებენ რა სამეცნიერო-საგლეხო სადგურების მოწინავე გამოცდილებას, ვაგუზებულებენ თავიანთ მეურნე

